

Cười Ra Nước Mắt

Muốn Sống Được Phải Liều Con Ạ!

VĂN QUANG - SÀI GÒN

Gia đình nọ có hai đứa con trai lớn, đều sắp lấy vợ. Ông bố chỉ có một căn nhà mới mua, không biết cho con nào, bèn gọi hai đứa lại, bảo mỗi đứa kể một câu chuyện thật buồn cười. Đứa nào có chuyện kể hay nhất, sẽ được căn nhà đó.

Người con cả kể:

“Có một cán bộ kiểm tra chất lượng sản phẩm của nhà máy gạch lớn, mỗi ngày xuất xưởng hàng vạn viên, công việc nhiều, làm không xuể. May sao một hôm đang đi kiểm tra chất lượng một mẻ gạch xây tường mới ra lò, bị một viên gạch rơi trúng đầu. Anh ta sửng sốt khi thấy đầu anh ta không bị vỡ mà viên gạch bị vỡ tan. Từ đó, anh ta không dùng máy nữa mà dùng ngay đầu mình để kiểm tra chất lượng sản phẩm từng mẻ gạch cho nhanh. Nghe nói chất lượng sản phẩm của nhà máy gạch này kém hoai, nên đã một năm anh ta dùng đầu mình để kiểm tra chất lượng gạch, các viên gạch sản xuất ra đều bị vỡ mà đầu anh ta vẫn vô sự.”

Nghe xong, ông bố cười hì hì.

Còn người con thứ hai kể:

“Một đập thủy điện có vốn đầu tư hơn hai trăm tỉ đồng đang được xây dựng ở Kon Tum dài tám mươi mét, thành bức tường bê tông của đập dày hơn một mét rưỡi. Để xây một con đập như vậy, lõi đập phải dùng xếp đá học, bơm vữa xi măng, đổ bê tông liên tục với mác 150 để chịu được tác động lực ngoại lai của công trình, đến xe tăng húc cũng không đổ.”

Đập thủy điện Đăk Mek - Kontum 3 vỡ vì dùng bê tông... đất trộn cát

Nào ngờ, sau gần bốn năm xây dựng, sắp đưa vào sử dụng, có chiếc xe Ben chỉ tình cờ va quệt vào thành tường bê tông của đập đã làm cho sáu mươi mét thân đập bị đổ sập, vỡ vụn, nằm ngổn ngang dưới suối.

Lạ hơn nữa là tường của đập bị sụp đổ hoàn toàn mà chiếc xe Ben gây nên tai nạn chỉ bị "xây xát" nhẹ ở phần kính, tương tự như chuyện viên gạch

rơi trúng đầu cán bộ kiểm tra chất lượng sản phẩm của nhà máy gạch thì vỡ tan, còn đầu người cán bộ ấy lại không việc gì mà anh con vừa kể. Kiểm tra hiện trường, hóa ra lõi thân đập bê tông họ làm đâu có như yêu cầu thiết kế mà chỉ được làm bằng đất, cát và đá cùng "lơ thơ" những khung sắt "gầy nhom".

Nghe xong, ông bố ôm bụng cười sặc sụa, phán rằng:

- Câu chuyện thằng cả kể hay, nhưng là chuyện bịa như thật, Còn câu chuyện thằng út kể hay hơn vì đó là chuyện thật mà như bịa. Vì vậy, thằng hai được bố cho căn nhà mới mua. Đó là một căn nhà dành cho những người thu nhập thấp, nhưng bố cũng phải bỏ ra tất cả số tiền dành dụm bao năm mới có được đấy.

Nghe vậy, cậu con trai thứ hai sợ tái mặt, chấp tay vái bố không chịu nhận căn nhà bố vừa cho. Anh ta nói:

- Thừa bố, nhà của bố cho là quý, nhưng bố bạn con cũng vừa mua một căn nhà dành cho những người thu nhập thấp. Nhà vừa trao tay đã xuống cấp, tường bị ngấm nước ẩm ướt, bần thiu. Lan can thì chấp nối sơ sài, mối hàn xiêu vẹo, sống mà luôn cảm thấy bất an. Gia đình của một anh bạn khác ở quê cũng được chính quyền đưa vào diện cấp cho một trong số hàng trăm căn nhà "vượt lũ" dành cho các gia đình dân nghèo tại địa phương nhưng không dám nhận, vì quá sợ khi thấy chỉ một cơn dông, đã có 24 căn nhà vừa làm xong và 5 căn nhà chưa lợp mái bị sập, do những kẻ xây dựng đã rút ruột công trình để tham nhũng. Vì vậy, bố có ép, con cũng chẳng nhận nhà bố cho đâu, nguy hiểm lắm, bố ạ!

Ông bố cau mặt, mắng:

- Không ngờ con tôi lại hèn thế. Thế bố hỏi con, báo chí luôn đăng đường này, đường kia vừa làm xong đã hỏng, có cầu vừa xây xong đã sập, nếu con sợ thì chả lẽ ru rú ở nhà không dám đi đâu sao? Báo chí cũng

đưa tin trường học này, trường học nọ vừa xây xong đã hỏng, nếu con sợ không cho con của các con vào học thì đành để chúng thất học à? Thời nay, muốn sống được phải liều, con ạ!

(Chuyện kể của bạn Nguyễn Đoàn)